

Pandemická smlouva WHO a soukromé zájmy těch, kdo za WHO stojí

- CZ24 News | 3. srpna 2023

Možná si pomyslíte, že tím, kdo s ní přišel, je WHO. Jenže veřejnost se o ní dozvěděla až v momentě, kdy se již v zákulisí dávno vědělo, že se bude schvalovat.

Tím, kdo zadal prvotní impuls, měl být evropský hegemon. To by bylo v souladu s tím, že evropská politika jako taková je pod přímým vlivem Berlína a EU je vlastně projekt, jehož cílem je jen pokračovat v budování 4. říše. A to zřejmě ne pouze v rámci Evropy.

S tím, jak se WHO posouvá ke schválení „Pandemické smlouvy“ a revizi svých Mezinárodních zdravotnických předpisů (MZP), o nichž se někteří znalí pozorovatelé domnívají, že jsou ještě závažnější, zdá se, že dominantní teorií mezi odpůrci je, že tyto změny posílí soukromé zájmy těch, kdo za WHO stojí.

Tato teorie ale na první pohled nedává smysl. Ostatně WHO – stejně jako OSN nebo WTO – je mezinárodní organizací, v níž probíhají jednání mezi členskými státy. Bez ohledu na to, kolik peněz soukromé zdroje přispívají, dává jim to vliv, ale žádné místo u jednacího stolu a žádný hlas.

Bez konkrétní státní podpory by projekt, jako je pandemická smlouva a související revize MZP, nebyl možný.

Vrátíme-li se dost daleko – do doby, kdy sotva kdo ještě slyšel termín „pandemická smlouva“ – zjistíme, že **smlouva měla vládního sponzora a že to - nepřekvapivě - byla stejná země, která byla hybnou silou „pandemické reakce“ WHO na Covid-19: Tou zemí je Německo.**

[DPA s odkazem](#) na tehdejšího německého ministra zdravotnictví Jense Spahna 24. května 2021 nadepsala: „Spahn prosazuje mezinárodní smlouvu: Jak chce WHO zabránit nové pandemii“.

Spahn wirbt für internationalen Vertrag: Wie die WHO eine neue Pandemie verhindern will

Wie kann eine Katastrophe wie die Corona-Pandemie künftig verhindert werden? Mit einem UN-Vertrag, glauben Deutschland und andere Länder. Bei der WHO-Tagung wollen sie den Widerstand aus anderen Ländern brechen.

24.05.2021, 10:39 Uhr

Článek ve skutečnosti není o tom, jak chce WHO zabránit budoucí pandemii, ale spíše o tom, jak to chce udělat Německo. Připojená reklama říká:

**„Jak lze katastrofě, jako je pandemie koronaviru, v budoucnu zabránit?
Německo a další země věří ve smlouvy OSN. Na zasedání WHO chtějí zlomit
odpor ostatních zemí“.**

Dále se uvádí, že Německo a jeho spojenci (tzn. EU) chtěli využít výroční konferenci WHO k projednání mezinárodní úmluvy o pandemii.

A tak se také stalo.

Na konci výročního setkání, o několik dní později, tehdejší německá kancléřka Angela Merkelová a [skupina dvou desítek dalších](#) světových vůdců vydala společné prohlášení **vyzývající k uzavření pandemické úmluvy**.

Mezi signatáři – tedy těmi, kdo stáli spolu s Německem na samém počátku schválení pandemické

smlouvy – byli:

JV **Bainimarama**, ministerský předseda Fidži; Prajut **Chan-o-cha**, předseda vlády Thajska; António Luís Santos da **Costa**, předseda vlády Portugalska; Mario **Draghi**, předseda vlády Itálie; Klaus **Iohannis**, prezident Rumunska; Boris **Johnson**, předseda vlády Spojeného království; Paul **Kagame**, prezident Rwandy; Uhuru **Kenyatta**, prezident Keni; Emmanuel **Macron**, prezident Francie; Angela **Merkelová**, kancléřka Německa; Charles **Michel**, předseda Evropské rady; Kyriakos **Mitsotakis**, předseda vlády Řecka; **Moon** Jae-in, prezident Korejské republiky; Sebastián **Piñera**, prezident Chile; Andrej **Plenkovič**, předseda vlády Chorvatska; Carlos Alvarado **Quesada**, prezident Kostariky; Edi **Rama**, ministerský předseda Albánie; Cyril **Ramaphosa**, prezident Jižní Afriky; Keith **Rowley**, předseda vlády Trinidadu a Tobagu; Mark **Rutte**, předseda vlády Nizozemska; Kais **Saied**, prezident Tuniska; Macky **Sall**, prezident Senegalu; Pedro **Sánchez**, předseda vlády Španělska; Erna **Solberg**, premiérka Norska; Aleksandar **Vučić**, prezident Srbska; Joko **Widodo**, prezident Indonésie; Volodymyr **Zelenskyj**, prezident Ukrajiny, **Tedros** Adhanom Ghebreyesus, generální ředitel Světové zdravotnické organizace.

„Státy se musí zavázat ke spolupráci a k provádění společně definovaných pravidel,“ uvedl Spahn. „Aby to neplatilo jen tak naoko, plánuje se **právně závazná smlouva**: Každý, kdo se jí zúčastní, ji musí dodržovat. **Mělo by vzniknout jakési donucení**: pak by si v praxi mohly dovolit nespolupráci jen darebné státy, které by musely počítat s mezinárodním odsouzením.“

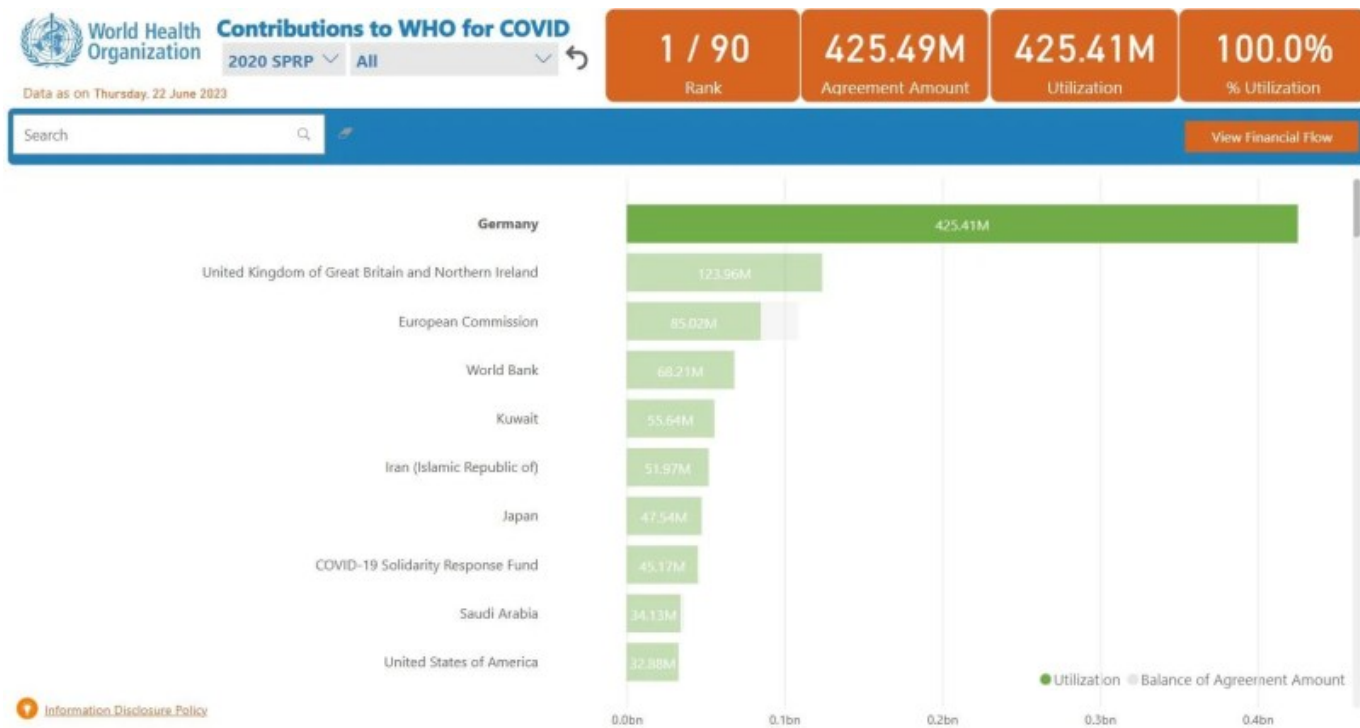
Když už mluvíme o soukromých versus státních zájmech: Do poloviny roku 2021, Německo překonalo nadaci Billa a Melindy Gatesových a stalo se největším dárce WHO a přes noc téměř zečtyřnásobilo svůj příspěvek, což je snaha stát se spolu s WHO globálním lídrem v prevenci a reakci na pandemii. Německý příspěvek v té době činil téměř 21 miliard amerických dolarů (viz [zde](#)).

Veškeré dodatečné financování bylo samozřejmě dobrovolné (statutární příspěvek Německa jako členského státu činil pouze 5 procent z celkové částky) a téměř celé bylo vyčleněno právě na rozpočet WHO pro reakci na Covid-19.

Naproti tomu většina finančních prostředků Gatesovy nadace i nadále směřovala na vymýcení dětské obrny, stejně jako v předchozích letech. (Viz vývojový diagram [zde](#)).

Přesněji řečeno, zatímco celkový příspěvek Německa do rozpočtu WHO výrazně převyšoval příspěvek Gatesovy nadace, jeho konkrétní příspěvek do rozpočtu pro reakci na Covid-19 převyšoval příspěvek Gatesovy nadace.

Následující grafika z databáze WHO to ilustruje pro rok 2020: Německý příspěvek ve výši 425 milionů USD je zdaleka největší, Gatesova nadace s pouhými 15 miliony USD je dokonce za zeměmi jako Jemen!

V roce 2021 bylo Německo stále na špici, ale Evropská komise v čele s bývalou německou ministryní obrany Ursulou von der Leyenovou se nyní posunula na druhé místo (s velkým náskokem).

Příspěvky Německa (406 milionů dolarů) a Komise (160 milionů dolarů) by dohromady představovaly asi polovinu celkového rozpočtu WHO na Covid-19. Příspěvek Gatesovy nadace se snížil na pouhých 10 milionů dolarů. (Viz databáze WHO [zde](#), výběr „SPRP 2021“).

Německo navíc nejen masivně financovalo reakci WHO na Covid-19. V rámci organizace mělo také jedinečně dobrou pozici, aby mohlo ovlivňovat vývoj Pandemické smlouvy a revize Mezinárodních zdravotnických předpisů.

Zpráva DPA uvádí, že „odborná komise WHO vedená Lotharem Wierlerem, ředitelem Institutu Roberta Kocha“ doporučila rychlé vyslání „krizových týmů“ do oblasti propuknutí pandemie.

Tento postup by měl být „zakotven ve smlouvě“, to znamená, že by měl být povinný, bez ohledu na to, zda země chce takové „krizové týmy“ převzít či nikoli.

Wieler, který mezitím odstoupil z funkce ředitele RKI, předsedal reviznímu výboru WHO pro fungování mezinárodních zdravotních předpisů během COVID 19, který nepochybně hrál klíčovou roli při vývoji navrhovaných revizí MZP. To je možná výbor, na který se zpráva DPA odvolává.

Wieler je také dlouholetým zastáncem takzvaného přístupu „One Health“, který se zaměřuje na „zoonotické“ neboli zvířecí příčiny lidských nemocí, což je jádro navrhované pandemické smlouvy. Wieler je mimochodem veterinář.

Jako další důkaz německého závazku „připravenost na pandemii“ uvádí zpráva DPA grant od federální vlády ve výši 30 milionů eur WHO na zřízení „pandemického centra včasného varování“ v Berlíně.

Z 30 milionů eur se stalo 100 milionů amerických dolarů a „systém včasného varování“ se stal centrem informací o pandemiích a epidemiích, které pak bylo otevřeno také v Berlíně – jen o tři měsíce později! – 1. září 2021 kancléřkou Merkelovou a šéfem WHO Tedrosem.

Ačkoli je centrum běžně označováno jako centrum WHO, ve skutečnosti je provozováno jako plné partnerství mezi WHO a nikým jiným než německou RKI.

Dne 1. září 2021 oslavili Wieler a Tedros založení partnerství slavnostním nárazem do lokte, jak ukazuje následující obrázek z tweetu RKI:

To samozřejmě také lépe objasňuje, proč právě EU tak tlačí na další zpřísnění jak pandemické smlouvy, tak změn MZP. Zároveň je z toho patrné, že evropské země z WHO jen tak nevystoupí. A zdaleka se to netýká jen zemí EU (viz seznam signatářů výše)...